

२०७२ भाद्र १९ शनिबार ५-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमी विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नको लागि निमित्त हो, त्यसैले तिमी कहिल्यै अशान्त
हुनु हुँदैन ।”

प्रश्न:- बाबाले कुन बच्चाहरूलाई आज्ञाकारी बच्चा भन्नुहुन्छ ?

उत्तर:- बाबाको जुन मुख्य आज्ञा छ- प्यारा बच्चाहरू अमृतवेला उठेर बाबालाई याद गर, यस
मुख्य आज्ञालाई पालन गर्छन् । सबैरै सबैरै स्नान आदि गरेर फ्रेस भएर निश्चित
समयमा यादको यात्रामा रहन्छन्, बाबाले उनीहरूलाई सपूत वा आज्ञाकारी भन्नुहुन्छ,
उनीहरू नै गएर राजा बन्छन् । कपूत बच्चाहरूले त भाडु लगाउँछन् ।

ओम् शान्ति । यसको अर्थ त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ । ओम् अर्थात् म आत्मा हुँ । यस्तो
सबैले भन्छन्- जीव आत्मा अवश्य छन् र सबै आत्माहरूको एक बाबा हुनुहुन्छ । शरीरका पिता
अलग-अलग हुन्छन् । यो पनि बच्चाहरूको बुद्धिमा छ, हृदको बाबाबाट हृदको र बेहदको बाबाबाट
बेहदको वर्सा मिल्छ । अहिले यस समय मनुष्य चाहन्छन् विश्वमा शान्ति होस् । यदि चित्रमा
सम्झाइयो भने शान्तिको लागि कलियुग अन्त्य र सत्ययुग आदिको संगममा लिएर आउनुपर्छ । यो
हो सत्ययुग नयाँ दुनियाँ, त्यहाँ एक धर्म हुन्छ त्यसैले पवित्रता-शान्ति-सुख छ । त्यसलाई भनिन्छ
नै स्वर्ग । स्वर्गलाई सबैले मान्छन् । नयाँ दुनियाँमा सुख हुन्छ, दुःख हुन सक्दैन । कसैलाई पनि
सम्झाउन धेरै सहज छ । शान्ति र अशान्तिको कुरा यहाँ विश्वमा नै हुन्छ । त्यो हो नै निर्माणधाम,
जहाँ शान्ति-अशान्तिको प्रश्न उठ्न सक्दैन । बच्चाहरूले जब भाषण गर्छन् भने सबैभन्दा पहिले
विश्वमा शान्तिको कुरा नै उठाउनु पर्छ । मनुष्यले शान्तिको लागि धेरै प्रयास गर्छन्, उनलाई
पुरस्कार (प्राइज) पनि मिलिरहन्छ । वास्तवमा यसमा दौडा-दौडी गर्ने कुरै छैन । बाबा भन्नुहुन्छ-
केवल आफ्नो स्वधर्ममा टिक्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ । स्वधर्ममा टिक्यौ भने शान्ति हुन्छ । तिमी
बाबाका बच्चाहरू हो नै सदा शान्त । यो वर्सा उहाँबाट मिल्छ । यसलाई कसैले मोक्ष भन्दैन । मोक्ष
त भगवान्लाई पनि मिल्न सक्दैन । भगवान् पनि पार्टमा अवश्य आउनु छ । भन्नुहुन्छ- म कल्प-
कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु । भगवान्लाई पनि मोक्ष छैन भने बच्चाले फेरि मोक्ष कसरी
पाउन सक्छन् । यी कुरा सारा दिन विचार सागर मन्थन गर्नु छ । बाबाले त तिमी बच्चाहरूलाई नै
सम्झाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउने अभ्यास धेरै छ । शिवबाबा सम्झाउनुहुन्छ र तिमी
सबै ब्राह्मणहरूले नै बुझ्दछौ । विचार सागर मन्थन तिमीले गर्नु छ । सेवामा तिमी बच्चाहरू छौ ।
तिमीले त धेरै सम्झाउनुपर्छ । दिन-रात सेवामा रहन्छौ । म्युजियममा सारा दिन आइरहन्छन् ।
कहीं-कहीं रात्रिको १०-११ बजेसम्म पनि आउँछन् । सबैरै ४ बजेदेखि पनि कहाँ-कहाँ सेवा गर्न
थाल्छन् । यहाँ त घर हो, जब चाहन्छौ तब बस्न सक्छौ । सेन्टरमा त बाहिर टाढा-टाढाबाट
आउँछन् त्यसैले समय राख्नु पर्ने हुन्छ । यहाँ त कुनै पनि समय उठ्न सक्छौ । तर यस्तो समयमा
त पढ्नु छैन जहाँ बच्चाहरू उठ्नु तर भुट्का खाऊन् यसैले सबैरैको समय राखिन्छ । स्नान आदि
गरेर फ्रेस भएर आऊन् फेरि पनि समयमा आउँदैनन् भने उनीहरूलाई आज्ञाकारी भन्न सकिदैन ।
लौकिक पिताका पनि सपूत र कपूत बच्चाहरू हुन्छन् नि । बेहदको बाबाका पनि छन् । सपूत गएर
राजा बन्छ, कपूत गएर भाडु लगाउँछ । थाहा सबै हुन्छ नि ।

कृष्ण जन्माष्टमीमा पनि सम्झाइएको छ। कृष्णको जन्म जब हुन्छ तब स्वर्ग हुन्छ। एउटै राज्य हुन्छ। विश्वमा शान्ति हुन्छ। स्वर्गमा धेरै कम मनुष्य हुन्छन्। त्यो हो नै नयाँ दुनियाँ। वहाँ अशान्ति हुन सक्दैन। शान्ति तब हुन्छ जब एक धर्म हुन्छ, जुन धर्म बाबाले स्थापना गर्नुहुन्छ। पछि जब अरू-अरू धर्म आउँछन् तब अशान्ति हुन्छ। वहाँ हुन्छ नै शान्ति, १६ कला सम्पूर्ण हुन्छन्। चन्द्रमा पनि जब सम्पूर्ण हुन्छ तब कति शोभा दिन्छ, त्यसलाई पूर्ण चन्द्रमा भनिन्छ। त्रेतामा तीन चौथाई (३/४) भनिन्छ, खण्डित हुन्छ नि। दुई कला कम भयो। सम्पूर्ण शान्ति सत्ययुगमा हुन्छ। २५ प्रतिशत पुरानो सृष्टि भएपछि केही न केही खिट-पिट हुन्छ। दुई कला कम हुने भएकाले शोभा कम भयो। स्वर्गमा हुन्छ सम्पूर्ण शान्ति, नर्कमा हुन्छ सम्पूर्ण अशान्ति। यो समय हो जब मनुष्य विश्वमा शान्ति चाहन्छन्, यसभन्दा अगाडि विश्वमा शान्ति होस् भन्ने आवाज थिएन। अहिले आवाज निस्केको छ किनकि अब विश्वमा शान्ति भइरहेको छ। आत्माले चाहन्छ- विश्वमा शान्ति हुनुपर्छ। मनुष्य त देह अभिमानमा भएकाले केवल भनिरहन्छन्- विश्वमा शान्ति होस्। ८४ जन्म अब पूरा भएको छ। यो कुरा बाबा नै आएर सम्झाउनुहुन्छ। बाबालाई नै याद गर्छन्। सम्झन्छन्- उहाँ कहिले कुन रूपमा आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। उहाँको नाम हो नै हेविनली गड फादर। यो कसैलाई पनि थाहा छैन- स्वर्ग (हेविन) कसरी रचनुहुन्छ। श्रीकृष्णले त रचन सक्दैनन्। उनलाई भनिन्छ देवता। मनुष्यले देवताहरूलाई नमस्ते गर्छन्। उनीहरूमा दैवी गुण छ, यसैले देवता भनिन्छ। राम्रो गुण हुनेलाई भनिन्छ नि- यो त देवताजस्तै छ। लडाईं भगडा गर्नेलाई भनिन्छ- यो त असुरजस्तै छ। बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी बेहदको बाबाको सामुन्ने बसेका छौं। त्यसैले बच्चाहरूको चलन कति राम्रो हुनुपर्छ। अज्ञान कालमा पनि बाबाले देखेका छन्- ६, ७ कुटुम्ब सँगै रहन्छन्, एकदम मिलेर चल्छन्। कहीं त घरमा केवल दुई भए पनि लडाईं-भगडा गरिरहन्छन्। तिमी हो ईश्वरीय सन्तान। धेरै क्षीरखण्ड भएर रहनुपर्छ। सत्ययुगमा क्षीरखण्ड हुन्छ, यहाँ मिलनसार (क्षीरखण्ड) हुन तिमी सिक्छौ त्यसैले धेरै प्रेमले रहनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- भित्र जाँच गर, मैले कुनै विकर्म त गरिनँ ? कसैलाई दुःख त दिइनँ ? यसरी कसैले बसेर आफ्नो जाँच गर्दैनन्। यो बडो समझको कुरा हो। तिमी बच्चाहरू हो विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नेवाला। विश्वमा शान्ति गर्नेले यदि घरमा नै अशान्ति गर्छन् भने फेरि शान्ति कसरी गर्न सक्छन् ? लौकिक पिताको बच्चाको हैरान गर्छ भने भनिन्छ यो त मरेकै भलो। कुनै आदत पन्यो भने पक्का हुन्छ। यो ज्ञान रहँदैन- हामी त बेहदको बाबाका सन्तान हौं, हामीले त विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नु छ। शिवबाबाको बच्चा यदि अशान्त हुन्छौ भने शिवबाबाको पासमा आऊ। उहाँ त हीरा हुनुहुन्छ, उहाँले भट्ट तिमीलाई युक्ति बताउनुहुन्छ- यसरी शान्ति हुन सक्छ। शान्तिको प्रबन्ध दिनुहुन्छ। यस्ता धेरै छन् चलन दैवी घरानाको जस्तो छैन। तिमी अहिले तयारी हुन्छौ, नयाँ फूलको दुनियाँमा जान। यो हो नै फोहोरी दुनियाँ वेश्यालय, यसबाट त वैराग्य आउँछ। विश्वमा शान्ति हुन्छ नयाँ दुनियाँमा। संगममा हुन सक्दैन। यहाँ शान्त बन्ने पुरुषार्थ गर्छौं। पूरा पुरुषार्थ गरेनौ भने फेरि सजाय खानुपर्छ। मसँग त धर्मराज छन् नि। जब हिसाब-किताब चुक्ता हुने समय आउँछ अनि खुब पिटाई खान्छन्। कर्मभोग अवश्य छ। बिरामी हुन्छन्, त्यो पनि कर्मभाग हो नि। बाबामाथि त कुनै कर्मभोग छैन। सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! फूलसमान बन्यौ भने उच्च पद पाउँछौ। नत्र कुनै फाइदा छैन। भगवान् बाबा जसलाई आधाकल्प याद गर्नु उहाँबाट वर्सा

लिएनौ भने के कामका। तर ड्रामा अनुसार यो पनि हुनु अवश्य छ। सम्झाउने युक्तिहरू धेरै छन्। विश्वमा शान्ति त सत्ययुगमा थियो, जहाँ यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। लडाईं पनि अवश्य लाग्नेछ किनकि अशान्ति छ नि। कृष्ण फेरि आउँछन् सत्ययुगमा। भन्छन्— कलियुगमा देवताको परछाया पर्न सक्दैन। यी कुरा तिमी बच्चाहरूले नै अहिले सुनिरहेका छौ। तिमीले जान्दछौ— शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। धारणा गर्नु छ, सारा आयु नै लाग्छ। भन्छन् नि— सारा आयु सम्झाएँ फेरि पनि बुझ्दैनन्।

बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ— पहिला मुख्य चीज त सम्झाऊ, ज्ञान अलग र भक्ति अलग चीज हुन्। आधाकल्प हो दिन, आधाकल्प हो रात। शास्त्रमा कल्पको आयु नै उल्टो लेखिदिएका छन्। त्यसैले आधा-आधा पनि हुन सक्दैन। तिमीहरूमा कसैले शास्त्र आदि पढेका छैनन् भने भन् राम्रो। पढेका छन् भने संशय उठाउँछन्, प्रश्न सोधिरहन्छन्। वास्तवमा जब वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ तब भगवान्लाई याद गर्छन्। कसै न कसैको मतमा। फेरि जसरी गुरुले सिकाउँछन्। भक्ति पनि सिकाउँछन्। यस्तो कोही छैन जसले भक्ति नसिकाओस्। उनीहरूमा भक्तिको तागत छ तब त यति अनुयायी बन्छन्। अनुयायीलाई भक्त पुजारी भनिन्छ। यहाँ सबै छन् पुजारी। वहाँ पुजारी कोही हुँदैन। भगवान् कहिल्यै पुजारी बन्नुहुन्न। अनेक प्वाइन्ट सम्झाइन्छ, बिस्तारै बिस्तारै तिमी बच्चाहरूमा पनि सम्झाउने तागत आउँदै जान्छ।

अहिले तिमी बताउँछौ— कृष्ण आइरहेका छन्। सत्ययुगमा अवश्य कृष्ण हुन्छन्। नत्र विश्वको इतिहास भूगोल कसरी रिपिट हुन्छ। केवल एक कृष्ण त हुँदैनन्, यथा राजा रानी तथा प्रजा हुन्छन् नि। यसमा पनि बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ— हामी त बाबाको बच्चा हौं। बाबा वर्सा दिन आउनुभएको छ। स्वर्गमा त सबै आउँदैनन्। न त्रेतामा सबै आउन सक्छन्। वृक्ष बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि भइरहन्छ। मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष हो। वहाँ हुन्छ आत्माहरूको वृक्ष। यहाँ ब्रह्माद्वारा स्थापना, फेरि शंकरद्वारा विनाश फेरि पालना..... अक्षर पनि यसरी काइदा अनुसार बोल्नुपर्छ। बच्चाहरूको बुद्धिमा यो नशा छ, यो सृष्टिको चक्र कसरी चल्छ। रचना कसरी हुन्छ। अहिले नयाँ सानो रचना छ नि। यो बाजोली जस्तै हो। पहिले शूद्र हुन्छन् अनेक, फेरि बाबा आएर रचना रचनुहुन्छ— ब्रह्माद्वारा ब्राह्मणहरूको। ब्राह्मण हुन् चोटी। चोटी र पाउ आपसमा मिल्छन्। पहिले ब्राह्मण चाहिन्छ। ब्राह्मणहरूको युग धेरै सानो हुन्छ। पछि देवताहरू। यो वर्ण चित्र पनि कामको छ। यो चित्र सम्झाउनमा धेरै सजिलो छ। भेराइटी मनुष्यहरूको भेराइटी रूप। सम्झाउन कति मजा आउँछ। ब्राह्मण जब हुन्छन् तब सबै धर्म हुन्छन्। शूद्रहरूबाट ब्राह्मणको कलमी लाग्छ। मनुष्यले त वृक्षको कलमी लगाउँछन्। बाबाले पनि कलमी लगाउनुहुन्छ ताकि विश्वमा शान्ति होस्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा स्मृतिमा राख्नु पर्छ— हामी हौं ईश्वरीय सन्तान। हामी आपसमा मिलेर रहनु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन।

२०७२ भाद्र १९ शनिबार ५-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

२) भित्र आफ्नो जाँच गर्नु छ- मबाट कुनै विकर्म त भएको छैन ! अशान्त हुने या अशान्ति फैलाउने आदत त छैन ?

वरदान:- सम्पूर्णताको प्रकाशद्वारा अज्ञानको पर्दा हटाउने वाला सर्च लाइट भव

अब प्रत्यक्षताको समय समीप आइरहेको छ, त्यसैले अन्तर्मुखी बनेर गहन अनुभवको रत्नहरूद्वारा स्वयंलाई भरपुर बनाऊ, यस्तो सर्च लाइट बन जसले गर्दा तिम्रो सम्पूर्णताको प्रकाशले अज्ञानको पर्दा हटोस्। किनकि तिमी धर्तीका सितारा यस विश्वलाई हलचलबाट बचाएर सुखी संसार, स्वर्णिम संसार बनाउनेवाला हौ। तिमी पुरुषोत्तम आत्माहरू विश्वलाई सुख शान्तिको श्वास दिनको लागि निमित्त हौ।

स्लोगन:- माया र प्रकृतिको आकर्षणबाट टाढा रह्यौ भने सदा हर्षित रहन्छौ।